

VIZITA DE PRIETENIE ÎN ȚARA NOASTRĂ A PREȘEDINTELUI REPUBLICII SOCIALISTE FEDERATIVE IUGOSLAVIA, IOSIP BROZ TITO, S-A ÎNCHEIAT

ÎN UNITAȚI INDUSTRIALE TIMIȘORENE

În cunoscutele unități industriale timișorene, în ziua de miercuri, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Iosip Broz Tito, au vizitat Uzina Electromotor și Întreprinderea Industrială — importante unități industriale timișorene.

În vizita prin aceste unități industriale, cei doi președinți au fost însoțiți de tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdet, Emil Drăgănescu, Mihai Telescu, de alte persoane oficiale române, de tovarășii Gemal Biedici, Dragoslav Marković, Stane Dolan, Mirko Tepavac, Dušan Gligorjević, de alte persoane oficiale iugoslave.

Timișoara, străveche urbe din cimpia Banatului, important centru al științei, tehnicii și culturii românești, a cunoscut în anii construcției socialiste, alături de multe alte localități din țară, o puternică dezvoltare economică. Au fost construite importante uzine și întreprinderi noi, care de la un an la altul și-au câștigat prin produsele lor prestigiu atât în țară cât și peste hotare, au fost dezvoltate întreprinderile existente. În unitățile industriale timișorene se realizează astăzi o gamă foarte variată de mașini și utilaje, produse electrice și electrotehnice, mobilă, produse chimice, ale industriei ușoare și alimentare.

O pondere importantă în industria municipiului Timișoara o are cunoscuta uzină Electromotor, prima unitate vizitată de tovarășii Nicolae Ceaușescu și Iosip Broz Tito.

Conducătorii de partid și de stat ai României și Iugoslaviei sint salutați la intrarea în întreprindere de ing. Marin Tănase, directorul uzinei, de sute de muncitori, tehnicieni și ingineri, care fac oaspeții lor primire entuziastă. Se sâcnd e a ză „Ceaușescu - Tito”, „Ceaușescu - Broz” — evăntenauă — pentru prietenia frățească româno-iugoslavă. Oaspeții li se oferă buchețe de flori.

La intrarea în uzină, pe o mare pancartă, era înscrisă în limbile română și sârbă urarea: „Bine ați venit, dragi oaspeți!”.

Vizita începe în principalele sectoare ale fabricii de motoare a uzinei — scularie, bobină, montaj, construcție și dezvoltată pe vatra unor ateliere manufacturiere, Uzina Electromotor aduce astăzi o contribuție de seamă la industrializarea socialistă a patriei. Motoarele electrice produse aici, în peste 60 de tipuri, podimensiuni, sint livrate în prezent în 37 de țări. Întreprinderea produce și o gamă largă de bunuri de consum destinate

(Continuare în pag. a III-a)

La plecarea, pe peronul gării din Timișoara

ÎNCHEIEREA CONVORBIRILOR OFICIALE ROMÂNNO-IUGOSLAVE

Miercuri, 24 noiembrie, au continuat, la sediul Comitetului județean-Timiș al P.C.R., convorbirile oficiale între tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și tovarășul Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

La convorbiri, din partea română, au participat tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ilie Verdet, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Constantin Mitea, consilier la C.C. al P.C.R., Vasile Sandru, ambasadorul României la Belgrad, și Gheorghe Colț, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Din partea iugoslavă au participat tovarășii Gemal Biedici, președintele Consiliului Executiv Federal, Dragoslav Marković, președintele Adunării R.S. Serbia, membru al Prezidiului R.S.F.I., Stane Dolan, președintele în funcțiune al Biroului Executiv al Prezidiului U.C.I., Mirko Tepavac, secretar federal pentru afacerile externe, membru al Prezidiului U.C.I., Dušan Gligorjević, membru al Consiliului Executiv Federal, președintele părții iugoslave în Comisia mixtă de colaborare economică iugoslavo-română, Marko Vrhonac, șef adjunct al Cabinetului Președintelui Republicii, Iso Njegovan, ambasadorul iugoslav în România, și alți oficiali iugoslavi, corespondenți ai presei străine acreditați în țara noastră, numeroși trimiși speciali ai presei și radioteleviziunii din diferite țări.

Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă deosebit de cordială. Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Iosip Broz Tito au rostit toasturi.

ÎN PAGINA A III-A PUBLICĂM TEXTUL TOASTURILOR ROSTITE CU ACEST PRILEJ

Dineu oferit de tovarășul Nicolae Ceaușescu în onoarea tovarășului Iosip Broz Tito

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a oferit miercuri un dineu în onoarea tovarășului Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, în salaonele hotelului Continental.

Au participat tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdet, Emil Drăgănescu, Mihai Telescu, Corneliu Mănescu, Vasile Vlad, Vasile Sandru și ambasadorul României la Belgrad, și alte persoane oficiale române.

Au luat parte tovarășii Gemal Biedici, Dragoslav Marković, Stane Dolan, Mirko Tepavac, Dušan Gligorjević, Iso Njegovan, ambasadorul Iugoslaviei la București, și alte persoane oficiale iugoslave.

La dineu au participat, de asemenea, conducătorii ai organelor locale de partid și de stat, personalități ale vieții științifice, culturale și artistice din Timișoara, ziaristi români și iugoslavi, corespondenți ai presei străine acreditați în țara noastră, numeroși trimiși speciali ai presei și radioteleviziunii din diferite țări.

Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă deosebit de cordială. Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Iosip Broz Tito au rostit toasturi.

SATRAPUL A FOST ÎNVINS DE-O FATĂ...

Poate una dintre mentalitățile împotriva căreia trebuie să luptăm mult, cu neosită veche critică — în acest timp dinamic, de o efervescență înnoitoare vizând multiple planuri, de referință — este lipsa de combativitate, de opinie hotărâtă, intransigentă față de orice abuz, față de orice încălcare a normelor eticii și etichetii socialiste. Răzbiate adesea o „concepție” potrivit căreia nu poți, oricât eforturi ai depune, să îndepărtezi în unele situații abuzul, să-ți critici colegul sau șeful — care uită de răspunderile ce le incumbă funcția deținută se vede, admirându-le, în oglinda stîrbă a propriilor lipse de probitate morală ca un mic feudal pe moșie — pentru că nu-l bine să te pui rău cu oamenii, și mai cu seamă cu „șeful”. Mai mult, buna-ți intenție, hotărârea de a acționa, vădită cu repetate termene de aminare, ajunge uneori să se întoarcă împotriva-ți; cum s-ar spune, tu sezești unele nereguli — și necazul, bumerang, tot pe tine cade.

Asa să fie, oare? Din capul locului, trebuie să răspundem printr-un hotărât NU. Într-o societate în care adevărul se încalce în mod repetat și în mod repetat, trebuie să răspundem printr-un hotărât NU. Într-o societate în care adevărul se încalce în mod repetat și în mod repetat, trebuie să răspundem printr-un hotărât NU.

ION ANDREIȚĂ
(Continuare în pag. a IV-a)

SPORT

CEI UNSPREZECE MAGNIFICI

Încep cu un răspuns afirmativ și către dumneavoastră: încă nu am învățat cum trebuie să ne bucurăm în fața unei prestații sportive. Ce poate să însemne asta? Sînt încă nu v-ați obișnuit cu ideea, cu sentimentul, cu surleasca și speciala stare că echipa națională a României parvine în maniera cea mai onorabilă și elegantă printre marile puteri ale fotbalului european. Vă este greu să pricepeți acest frumos și perfect adevăr dar acestia este situația, lata-ne așteptați în

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST
ANUL XXVII, SERIA II Nr. 7006 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 25 NOIEMBRIE 1971

- IN PAGINA
a 4-a
• Secretarul de organizație o prezență vie în consiliile pedagogice
a 5-a
• Cronică literară — Ion Vîtner: Semnele romanului
• A face literatură educativă
• Opinii — Calitatea artistică a filmului politic
• Modele și modele

CUM SE DESFĂȘOARĂ RECICLAREA SALARIAȚILOR?

- Fiecare temă, fiecare acțiune trebuie să vizeze un sprijin efectiv și eficient în îndeplinirea sarcinilor de producție de către fiecare salariat în parte.
- La sfîrșitul primei etape — 1972, mai mult de jumătate din efectivul salariaților vor absolvi o formă de perfecționare profesională.
- În colegiul reciclării — toate categoriile de salariați — muncitori, maștri, tehnicieni, ingineri, economiști — din toate sectoarele de activitate.

Ne răspunde la această întrebare tovarășul ing. GHEORGHE DAMIAN, director al Direcției personal și învățămînt a Ministerului Industriei Metalurgice.

Nivelul cunoștințelor, discernămintul și competența tehnică, gradul de specializare pe locul de muncă, utilajele, agregate, orizontul profesional cuprinzător al fiecărui salariat în parte au determinat într-o considerabilă măsură dinamica impresionantă în care s-a înscris siderurgia românească în ultimii ani. Nu ar fi fost posibilă — fără continua îmbogățire a cunoștințelor și a experienței, fără continua cercetări și adaptări — însușirea și aplicarea tehnicii și tehnologiilor perfec-

STATUTUL POLITIC AL ACTIVISTULUI U.T.C.

IOSIF RINDAȘU,

prim secretar al Comitetului județean Mehedinți al U.T.C.

fără să se gîndească că le-ar putea susține ei înșiși. Bineînțeles, nu vreau să ignorez, în felul acesta, o altă categorie de activiști, cea pentru care cumva sulară și contacte nemiloșite cu tinerii reprezintă însăși hrana activității lor de fiecare zi, însă nici nu putem să rămînem indiferenți față de ceilalți pentru faptul că nu sint prea mulți la număr și, deci, nu e cazul să ne îngrijorăm.

La o analiză mai atentă mi se pare totuși că motivele care reclamă o intervenție energetică sint destul de convingătoare, indiferent de frecvența unor astfel de cazuri. Eu cel puțin am ajuns la concluzia că rădăcinile acestor situații sint destul de adînci, trădînd golurile de educație politică și ideologică față de care avem datoria să acționăm. Una din cauze este aceea că unii din activiști au terminat cam de multă vreme școala de

partid și — observația este inevitabilă — de atunci s-au îngrijit prea puțin să-și continue și să-și aprofundeze studiul, să-și consolideze pregătirea de oameni politici. Fără îndoială, o adevărată muncă de educație impune din partea activistului o pregătire corespunzătoare, o cunoaștere perfectă a problemelor și documentelor pe care el însuși le pretinde tinerilor. Am convingerea că în acest proces al cunoașterii au apărut la un mo-

(Continuare în pag. a IV-a)

MESERIA DE A FI TÎNĂR

de DUMITRU M. ION

Poate că mă veți întreba ce nouă meserie mai este și aceasta; dacă se câștigă bine de pe urma ei, dacă poți ajunge celebru, dacă există drumuri aparte pe care călcîndu-le o descoperi și creștîm. Trebuie să urmezi vîro școala sau universitatea românească sau străină, trebuie vîro diplomă în care să scrie negru pe alb că ai această meserie? Sigur, nimic din aceste naive întrebări nu vi se potrivește, nimic și totul dintr-odată ca într-o mișcare diurnă a sentimentelor și faptelor. Dar parcă dumneata ne dai a înțelege că-totuși e vorba la meșter de ceva diavollesc, de un fac teribil, de o victorie asupra tuturor elementelor firii. Nu ești cumva un alchimist bezmetic, uitat pe aici din vreun pierdut ev medieval și ne vorbești cîte-n lună și-n stele arătîndu-ne pietre și spunîndu-ne: iată aurul, arătîndu-ne inelul de la mîină și cutremurată să șoptești: am descoperit piatra filosofală. Cum? Piatra filosofală? Adică ești un geniu, ești dintre acei fericiți care miine poimîne vor primi cu mindrie premiul Nobel?

Meseria de a fi tînăr: meserie plină de taină și de primejii: ca orice metal nobil are greutatea ei specifică; amestecat în mici proporții cu alte metale volumul crește și uneari presanta la crește, dar viața la se alterează subit. Mersul îți devine primeidios: te-oi gîndit cumva la minciună, cumva la un mic furt, la demagogie? Sint lucruri „minore” spre care aleargă mulți avizi de bunuri materiale, de poziții; uneari reușesc, singuri, alteori îi ajută să reușească. Le punem adăosuri de aripi la picioare, mici și nevinovate „pile”, alteori trecem pur și simplu mai departe și — închidem ochii.

Și totuși, ca încurcătura, imi veți spune: dumneata ne vorbești despre o meserie și după cîte vedem meseria asta deja are un nume! Conștiința ni se pare nouă că i se spune, și atunci de ce faci asemenea ocolisirii, ne vorbești despre cîrșe coapte și ne arăți cum nînge afară? Dar eu v-oi răspunde. Dacă ai dori să vă derulez puțin, că meseria despre care vă vorbesc e o meserie plină de noblețe, nu o pot cunoaște încă toți, fiindcă ori firea nu-i ajută, ori noi nu facem nici un gest, nici un ajutor nu pornește din parte-ne și atunci viața trace și pietrele rămîn. Vedeti, la urma urmelor, vorbind despre oricare meserie trebuie să vorbim despre conștiință și atunci de unde ai scos că această definiție veche, conștiință, e nimerit să i-o puneti în frunte meseriei despre care vă vorbesc cu atita patimă? Poate mă veți judeca imediat: cum se poate ca să nu deprindă toți oamenii această meserie de a fi tînăr? E oare mai grea decît altelea? Nouă ni se pare că nu, de vreme ce aici după cîte bănuim, trebuie să lucrăm cu balantele sufletului. Dacă nu greșim, una din greutățile acestei balante nu-i cumva cîntecul, iar caalaltă suflul revoluționar, suflul acela divin care îți pregătește în sînge și în afara lui metafizicele revoluționare pasnice?

Meseria de a fi tînăr; nu-i totul să ai vîrsta de partea ta; uneari vîrsta frîdează; ea nu are miro, nu are cu-

(Continuare în pag. a V-a)

E 1-0 pentru România. Portarul galez pricește conșternat spre autorul golului, Lupescu

Foto: GH. CUCU

VIZITA DE PRIETENIE ÎN ȚARA NOASTRĂ A PREȘEDINTELUI REPUBLICII SOCIALISTE

FEDERATIVE IUGOSLAVA, IOSIP BROZ TITO, S-A ÎNCHEAT

Toastul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Toastul tovarășului IOSIP BROZ TITO

Încheierea convorbirilor oficiale româno-iugoslave

(Urmare din pag. 1)

Dragă tovarășe Tito, Dragă tovarășe Bledici, Dragi tovarăși,

Imi pare rău că timpul pe care aș stabilit să-l petrec în România se apropie de sfârșit. Am însă satisfacția să pot spune că aceste două zile au fost deosebit de folositoare. În primul rând, v-ați putut întâlni cu zeci de mii de oameni ai muncii. Ați putut constata că oamenii muncii din Timișoara, ca întregul nostru popor, știu să-și primească bine prietenii, doresc să dezvolte relații de prietenie cu vecinii iugoslavi, ca de altfel cu toți vecinii. Ați putut vedea — deși sigur în trecut — și cîte ceva din munca muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din Timișoara. Ați avut posibilitatea de a vedea că ceea ce v-am informat în legătură cu preocupările poporului nostru de construcție socialistă constituie o realitate. De aceea, cred că, din acest punct de vedere, vizita — deși scurtă — a fost deosebit de utilă.

În al doilea rând, am discutat un cerc foarte larg de probleme. În ce privește relațiile bilaterale, am constatat cu satisfacție că ele au înregistrat o dezvoltare foarte puternică și am ajuns la concluzia unanimă că există o bază trainică pentru ca ele să cunoască în viitorii ani un progres continuu. Este și natural să fie așa, deoarece sistemul nostru și întotdeauna între popoarele noastre au fost relații de prietenie, nu a existat nici o problemă care să întunece aceste relații. Nu o dată în decursul istoriei, popoarele noastre au luptat împreună pentru eliberarea lor națională și socială. Construirea cu succes socialismului și noi și dumneavoastră; simțim interesul să realizăm asemenea forme de dezvoltare a relațiilor care să asigure bunăstarea și fericirea ambelor noastre popoare. De aceea există o bază foarte puternică pentru o largă cooperare în toate domeniile de activitate.

Am discutat, de asemenea, multe probleme internaționale — și este de înțeles aceasta pentru că construind socialismul în țările noastre, dorim să avem condiții de pace, spre a ne putea consacra eforturile în această direcție. În același timp, înțelegem că nu se pot realiza progrese fără o largă colaborare cu toate statele — atât cu țările socialiste cât și cu celelalte țări.

Simțim interesul ca în Balcani să se realizeze o zonă a păcii și cooperării. Dorim ca zona Balcanilor să nu mai poată fi niciodată manevrată de forțele imperialiste, ci dimpotrivă, să devină un puternic centru al cooperării și păcii.

De asemenea, simțim interesul în realizarea securității în Europa. Considerăm că sînt condiții favorabile pentru a se ajunge la o conferință europeană, pentru a se pune bazele unor relații noi pe acest continent, care să excludă folosirea forței sau amenințarea cu forța în raporturile dintre state, să asigure deplină egalitate între toate statele, respectul independenței și securității tuturor națiunilor, și, totodată, să creeze condiții pentru o largă cooperare economică, științifică și culturală.

lă, fără nici o îngrădire. Știm că realizarea securității europene corespunde nu numai intereselor statelor de pe acest continent, dar și cauzei cooperării și păcii în întreaga lume.

Nu vreau să mă mai refer la celelalte probleme pe care le-am discutat. În convorbirile noastre noi am discutat și despre Orientul Apropiat, despre situația din Indochina, despre agravarea relațiilor dintre India și Pakistan, precum și despre necesitatea de a se depune eforturi pentru încetarea războiului din Peninsula Indochineză, pentru a se ajunge la pace în Orientul Apropiat, pentru a se rezolva toate problemele litigioase pe calea tratativelor, în interesul păcii în lume.

Ne-am preocupat, totodată, de avizul luptei de eliberare națională, de sprijinirea popoarelor care luptă pentru dreptul de a trăi libere și de a-și dezvolta patria lor, așa cum o doresc. De asemenea, ne-am preocupat de dezvoltarea relațiilor între partidele noastre, de întărirea colaborării cu partidele comuniste și muncitorești, cu toate forțele revoluționare, de eliberare națională, antiimperialiste. Fiind comunisti, simțim interesul în întărirea mișcării revoluționare, a forțelor antiimperialiste, pentru ca ele să joace un rol tot mai important în dezvoltarea omenirii pe calea păcii și progresului.

Consider că tot ceea ce noi am discutat corespunde pe deplin intereselor partidelor și popoarelor noastre, intereselor tuturor țărilor socialiste, mișcării comuniste și revoluționare și izvorăște din dorința sinceră de a face totul pentru triumful idealului socialismului, păcii și cooperării internaționale. De aceea, noi dăm o apreciere deosebită rezultatelor vizitei și convorbirilor, — care sînt, de altfel, o continuare a celorlalte întâlniri și convorbiri pe care le-am avut și doresc să exprim convingerea că ele vor fi urmate de noi asemenea întâlniri, de adâncirea în continuare a colaborării și cooperării între partidele și popoarele noastre.

Doresc să ridic aici pahar pentru înflorirea continuă a relațiilor româno-iugoslave și să urez popoarelor iugoslave succese tot mai mari în construcția socialismului. Urez tovarășului Tito, tovarășului Bledici și celorlalți tovarășii un călduros drum bun și îmi exprim speranța că vor duce cu ei cele mai bune sentimente din partea poporului și partidului nostru; le doresc multă sănătate și succes în activitatea lor!

În sănătatea dumneavoastră!

Dragă tovarășe Ceaușescu, Dragă tovarășe Maurer, Dragi tovarăși,

Vă mulțumesc în modul cel mai deosebit pentru toastul dv. Vă mulțumesc foarte mult pentru primirea atât de ospitalieră pe care ne-ați făcut-o aici, în aceste două zile. Mulțumesc, prin dv. tuturor locuitorilor care s-au aflat zile întregi, și chiar noaptea, pe străzile Timișoarei pentru a ne saluta, exprimînd cea mai gălăzită dorință pentru dezvoltarea unor relații bune, așa cum trebuie să existe între două țări vecine. Cred că populația acestui oraș nu s-a îngelat în dorințele și speranțele sale, pentru că noi am lucrat în spiritul lor; am vădeat, în primul rând, dezvoltarea în continuare a relațiilor noastre de colaborare multilaterală. Pe de altă parte, populația acestui oraș știe că noi nu ne-am întâlnit pentru a discuta numai despre relațiile noastre bilaterale, ci că am fost interesați să discutăm și despre relațiile internaționale și, desigur, și despre acele relații internaționale care nu sînt bune. Dorința popoarelor noastre ne obligă deci să acționăm și mai mult, să depunem și mai multe eforturi, să fim și mai prezenți pentru calmarea acelor situații care pot amenința omenirea.

Sînt total de acord cu cele spuse de tovarășul Ceaușescu, în toastul rostit aici, de ceea nu aș dori să intru în detalii. Aș dori să subliniez doar cîteva probleme, în primul rînd, aceea a situației din această zonă a Balcanilor. Nu aș putea spune că este vorba de o zonă nevrăgică. Ar trebui să acționăm mai mult, să facem în așa fel încît situația din Balcani să aibă influențe pozitive și asupra situației mai largi, internaționale. Un Balcan ferm, realizat în acest sens, poate să constituie o importanță contribuție la înlăturarea dorinței noastre mai largi, și anume, la asigurarea securității europene și a păcii în lume. Timpul cînd Balcanii erau considerați un „butoi de pulbere” a trecut, este un timp depășit de noi. De aceea, Balcanii trebuie să contribuie, prin reglementarea lucrurilor din această zonă, la evoluția într-un mod pozitiv a situației din întreaga lume.

În măsura în care mai există încă unele elemente care mai apar în distonanță, noi putem, prin eforturi, să le rezolvăm cu ușurință. Aceasta este dorința noastră, acesta este lucrul pe care ni-l cer popoarele noastre. Și această tendință a popoarelor noastre o vom înlături! Așa cum a spus tovarășul Ceaușescu, în lume există încă multe probleme care-și caută soluțiile. Prin eforturi neîntreprinse însă — ale popoarelor mici și mijlocii, ale popoarelor mici și mijlocii, ale popoarelor mari, fiindcă și popoarele țărilor mari nu urmăresc altceva decît ceea ce urmărim și noi, soluționarea acestora — vom ajunge la aceste scopuri pe care le urmărim, scopuri dorite de toate popoarele, indiferent de mărimea lor. Popoare mici sau mijlocii, sau popoare mari au scopul de a trăi în egalitate, fără amestec din afară, de a-și reglementa fiecare problemele sale așa cum doresc. Evident că răspunderea cea mai mare aparține asupra marilor puteri. Dacă privim în urmă cu trei ani, putem constata, de pildă, că salt mare și pozitiv s-a realizat în acești ani în ce privește evoluția situației din lume. Această evoluție pozitivă nu s-a născut de la sine, ea a venit în urma unor eforturi neîntreprinse, a unor acțiuni continue, pozitive, care au influențat și asupra marilor puteri.

Evident că aceasta s-a realizat în cea mai mare măsură prin intermediul Națiunilor Unite. Am obținut anul acesta un lucru deosebit de pozitiv în direcția transformării Națiunilor Unite într-o organizație universală. Intrarea Chinei în Națiunile Unite reprezintă un succes deosebit de însemnat în ce privește universalizarea organizației; deci și structura internațională s-a schimbat; forțele progresiste se evidențiază tot mai mult.

În aceste zile ale vizitei noastre în România am avut, într-adevăr, un program plin; am discutat foarte mult, am avut în schimb și puține clipe libere pentru a vizita două fabrici, împreună cu tovarășul Ceaușescu, pentru a stabili contacte cu muncitorii de aici, cărora — ca și clasei muncitoare din întreaga Românie — le doresc succes deplin în îndeplinirea programului pe care îl au de realizat. Ne-am înțeles ca între țările noastre colaborarea să se extindă și mai mult. Să colaborăm mai mult, nu numai în ce privește relațiile noastre bilaterale, ci și în ce privește situația internațională. Cred că ne întoarcem din această țară vecină, prietenii cu rezultate bune. Vom avea ce spune popoarelor noastre, cărora le vom transmite simpatia de care ne-am bucurat din partea poporului dv. În acest oraș; vom fi interpreții fideli, la noi, ai acestei simpatii a orașului dv., transmîndu-le popoarelor noastre că au în poporul român un prieten foarte bun și că perspectiva noastră este foarte pozitivă. Va trebui să facem totul pentru a asigura construirea noii orizonturi sociale în țările noastre.

A sosit timpul să încheiem teinși vizita noastră în această foarte ospitalieră țară, să ne luăm rămas bun de la dumneavoastră, dragi tovarăși.

Ridic paharul în sănătatea dv. tovarășe Ceaușescu și tovarășe Maurer, în sănătatea tuturor! Pentru prosperitatea României! Pentru relațiile de prietenie dintre țările noastre!

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

În măsura în care mai există încă unele elemente care mai apar în distonanță, noi putem, prin eforturi, să le rezolvăm cu ușurință. Aceasta este dorința noastră, acesta este lucrul pe care ni-l cer popoarele noastre. Și această tendință a popoarelor noastre o vom înlături! Așa cum a spus tovarășul Ceaușescu, în lume există încă multe probleme care-și caută soluțiile. Prin eforturi neîntreprinse însă — ale popoarelor mici și mijlocii, ale popoarelor mari, fiindcă și popoarele țărilor mari nu urmăresc altceva decît ceea ce urmărim și noi, soluționarea acestora — vom ajunge la aceste scopuri pe care le urmărim, scopuri dorite de toate popoarele, indiferent de mărimea lor. Popoare mici sau mijlocii, sau popoare mari au scopul de a trăi în egalitate, fără amestec din afară, de a-și reglementa fiecare problemele sale așa cum doresc. Evident că răspunderea cea mai mare aparține asupra marilor puteri. Dacă privim în urmă cu trei ani, putem constata, de pildă, că salt mare și pozitiv s-a realizat în acești ani în ce privește evoluția situației din lume. Această evoluție pozitivă nu s-a născut de la sine, ea a venit în urma unor eforturi neîntreprinse, a unor acțiuni continue, pozitive, care au influențat și asupra marilor puteri.

Evident că aceasta s-a realizat în cea mai mare măsură prin intermediul Națiunilor Unite. Am obținut anul acesta un lucru deosebit de pozitiv în direcția transformării Națiunilor Unite într-o organizație universală. Intrarea Chinei în Națiunile Unite reprezintă un succes deosebit de însemnat în ce privește universalizarea organizației; deci și structura internațională s-a schimbat; forțele progresiste se evidențiază tot mai mult.

În aceste zile ale vizitei noastre în România am avut, într-adevăr, un program plin; am discutat foarte mult, am avut în schimb și puține clipe libere pentru a vizita două fabrici, împreună cu tovarășul Ceaușescu, pentru a stabili contacte cu muncitorii de aici, cărora — ca și clasei muncitoare din întreaga Românie — le doresc succes deplin în îndeplinirea programului pe care îl au de realizat. Ne-am înțeles ca între țările noastre colaborarea să se extindă și mai mult. Să colaborăm mai mult, nu numai în ce privește relațiile noastre bilaterale, ci și în ce privește situația internațională. Cred că ne întoarcem din această țară vecină, prietenii cu rezultate bune. Vom avea ce spune popoarelor noastre, cărora le vom transmite simpatia de care ne-am bucurat din partea poporului dv. În acest oraș; vom fi interpreții fideli, la noi, ai acestei simpatii a orașului dv., transmîndu-le popoarelor noastre că au în poporul român un prieten foarte bun și că perspectiva noastră este foarte pozitivă. Va trebui să facem totul pentru a asigura construirea noii orizonturi sociale în țările noastre.

A sosit timpul să încheiem teinși vizita noastră în această foarte ospitalieră țară, să ne luăm rămas bun de la dumneavoastră, dragi tovarăși.

Ridic paharul în sănătatea dv. tovarășe Ceaușescu și tovarășe Maurer, în sănătatea tuturor! Pentru prosperitatea României! Pentru relațiile de prietenie dintre țările noastre!

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Plecarea spre patrie a președintelui Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, Iosip Broz Tito

Miercuri seara, s-a încheiat vizita de prietenie făcută în țara noastră, la invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

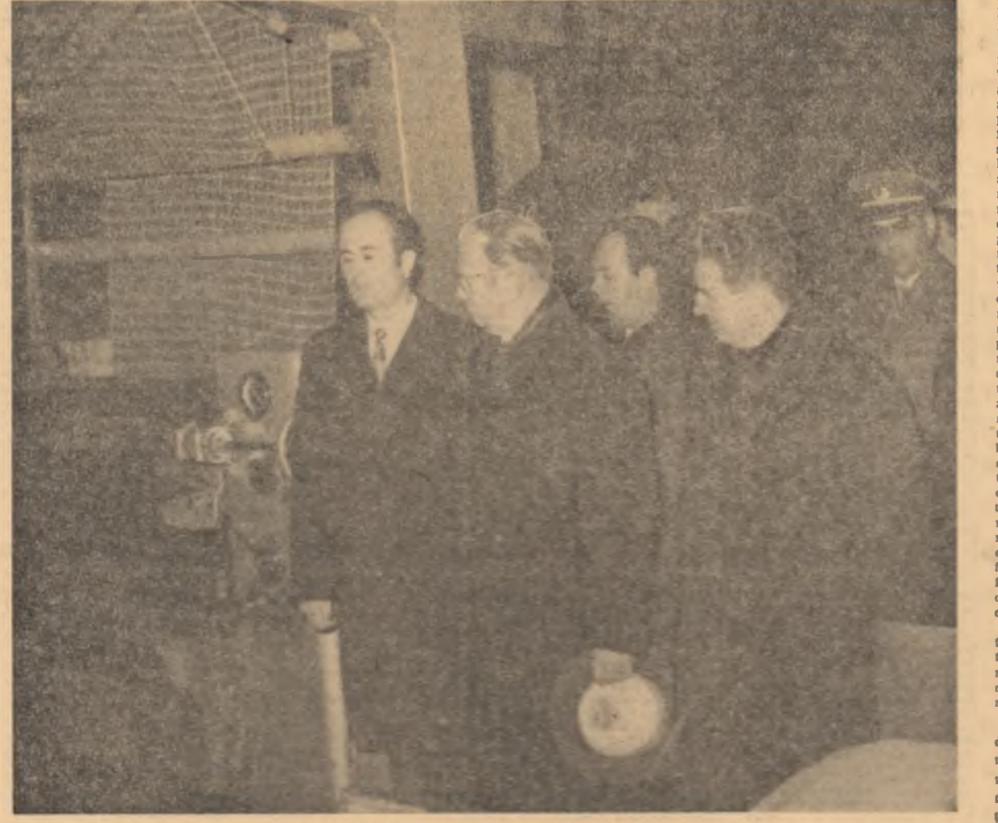
Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În gara Timișoara, oaspeții iugoslavi au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, de tovarășii Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Oamenii muncii din Timișoara — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care timp de două zile au întâmpinat cu căldură și dragoste pe oaspeții iugoslavi, exprîmîndu-și, asemeni întregului popor, sentimentele de sinceră prietenie care unesc partidele, țările și popoarele noastre, și-au luat un vibrant rămas bun de la solii poporului iugoslav, pe traseul străbătut pînă la gara orașului se aflau mai multe cetățeni, care au ținut și cu acest prilej să-și manifeste — prin urale și aplauze — satisfacția deplină pentru vizita făcută de tovarășul Iosip Broz Tito, pentru rezultatele fructuoase cu care s-au încheiat convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

În vizită la întreprinderea „Industria Iul”

(Urmare din pag. 1)

populației: aspiratoare, ventilatoare de masă sau de geam, radiatoare, cu ventilator pentru încălzire, executate în serii anuale de sute de mii de bucăți. Muncitorii, tehnicienii și inginerii aflați în halele de producție întâmpină pe tovarășii Nicolae Ceaușescu și Iosip Broz Tito cu bucurie în inimă, cu multă căldură. Ei raportează cu mîndrie rezultatele dobîndite în înlăturarea sarcinilor de plan, expresie grăitoare a entuziasmului și hotărîrii cu care colectivul de aici, asemeni tuturor oamenilor muncii, traduce neobosit în viața politică marxist-leninistă a partidului Comunist Român. Nivelul tehnic de dotare al noulor capacități de producție date în exploatare, liniile tehnologice cu flux continuu automatizat, concepute și realizate de specialiștii uzinei, fac o impresie plăcută oaspeților. În discuțiile dintre oaspeți și gazde se arată că largă acțiune de modernizare și diversificare a fabricii, extinderea acțiunii de autouzlărire a contribuit la creșterea

spectaculoasă a volumului producției și productivității muncii, la ridicarea nivelului calitativ al producției, la sporirea eficienței activității în general. În cincinalul trecut volumul producției a crescut cu 66 la sută, într-un ritm mediu anual de 11,7 la sută. În ultimii ani, „Electromotor” Timișoara a devenit principalul furnizor de motoare electrice cu puteri cuprinse între 4 și 37 Kw. Numai în două zile uzina realizează în prezent întreaga producție valorică a anului 1968.

Oaspeții iugoslavi se interesează de unele aspecte ale procesului de producție, de caracteristicile unor mașini și utilaje, de activitatea pe care o desfășoară Comitetul oamenilor muncii din această întreprindere.

Răspundînd întrebărilor, gazdele informează despre realizările la zi ale întreprinderii. Oaspeții îi se prezintă în continuare în cadrul unei expoziții organizate recent, o parte din cele circa 125 de produse de bază și derivate ale uzinei. Se remarcă cu acest prilej spiritul novator al colectivului u-

zinei, care a conceput și realizat aceste produse. Cu ajutorul unor machete și grafice, se arată stadiul actual de dezvoltare și perspectivele pe care deschide acestei uzine la anii viitori.

În timpul vizitei, prin hă

A FACE LITERATURĂ EDUCATIVĂ

Relația scriitor-public, așa cum s-a reamintit categoric cu prilejul dezbaterilor din plinara partidului, se sprijină în mod esențial pe adevărul adânc al operei literare.

Între modalitățile prin care un autor poate să-și adevăreze în istorie, și mi se pare că nu în ultimul rând tratarea tot mai complexă și mai diferențiată a problematicii care alcătuiește substanța lucrării sale, redarea cit mai nuanțată a particularităților care definesc elementele și cadrul de desfășurare a narațiunii pe care o supune interesului și meditației cititorilor săi. În special pătrunderea în spațiul relațiilor foarte concrete ce se stabilesc între personajele unui roman — ca să alegem un exemplu ce dă măsura forței de creație a unui prozator realist — ar fi greu de conceput cu ajutorul unor instrumente de investigație și prelucrare apte doar pentru imagini grosolane și arbitrar simplificate. Impresia de viață, întinsă gamă de atitudini, gânduri ori stări sufletești ar fi, neîndoielnic, grav avansate, dacă nu distorsionate de asemenea instrumente inproprii, iar despre precizie ori nuanțare nu s-ar mai putea discuta.

Romanul este desigur operă de imaginație („felie de viață”, „fapt trăit” etc., rămân elegante formule stilistice) dar capacitatea sa de a concura — în special prin concentrarea conflictelor — viața reală n-ar fi de imaginat dacă autorul ar mîna înăuntrul domeniului său literar o lanternă cu un firav fascicul de rază în lumina căreia cititorul n-ar deosebi decât contururi late ori înguste, înalte ori scunde; ori, în cel mai bun caz, și unele mijlocii, adică așa-și-și.

Chestiunea mi se pare demnă de subliniat și din pricina rezultatelor nefaste ale unor viziuni „artistice” simplificate, înregistrate în literatura noastră, dar și din alte pricini la care aș vrea să mă refer, foarte succint, în aceste coloane.

Cu mult mai intensă și mai scomunicatoare decât o privire obisnuită, privirea scriitorului autentic are datorită și descoperii trăsăturii și nuanțe de culoare care să dădure ori să fascineze pe cel cărui îi adresează invitația de a-l urma, de a se lăsa condus pe cărările adevărului pe care scriitorul a intenționat să-l selecteze. Ca atare, o putere medicată de observație și o redusă aptitudine de a imagina n-au cum să exprime și să dez-

VIRGIL DUDA

Valuile decit întrebări banale și plicicoase, cu răspunsuri lesnicioase și bine știute. Sinceritatea consecvent susținută, cu îndrăzneție chiar, constituie dintotdeauna principala mijloc de evitare a compunerilor palide ori schematice. O a-nume relație umană primește nuanțe și începe să pulseze numai dacă acela care o descrie reușește să înalțare tentația contrafacției, a reprezentării unilaterale ori superficiale și — apoi să vegheze decit și cinstit toate implicățiile și consecințele aparent neutre ori neînsemnate, dar adesea încărcate de semnificații nebănuite. Nu e vorba de o epuizare în fapt imobilă, dar și inutilă, a liniilor din care se compune acea relație, de nuanțare de dragul nuanțării, de exces analitic, ci de o recomponere a ei cu mijloacele cuvintului în așa fel încît să capete vigoare și verosimilitate.

Ajuns în acest punct aș vrea să notez că rîndurile de față (ca și altele, probabil) reprezintă în mare măsură un program de acțiune literară, căci bănuiesc că sint destui cititori care, pornind de la asemenea declarații, se întrebă dacă autorii lor consideră că au satisfăcut aceste cerințe în cărțile pe care le-au scris sau le reprezintă numai niște invitații adresate altora, încă „nedumescite”. Ar trebui însă neapărat precizat că fie și intenția de a sluji adevărul prin literatură mi s-ar părea suspectă dacă n-ar izvorî dintr-o meditație proprie și ar reprezenta un împrumut semîn din gândirea altora, o adaptare formală la frământările momentului și nimic altceva. Pentru că o intenție mărituristă, ca aceasta, trebuie să fie ct de ct, demnă de crezare.

Revenind la chestiunea pe care mi-am propus s-o discut, aș arăta (desigur, fără nici o pretenție de originalitate) că a sluji adevărul prin literatură înseamnă în mod indiscutabil a urmări un scop educativ. Adevărul critică pe care o bună parte de proză o implică, judecata morală pe care autorul o pronunță prin mijloacele narațiunii, cu rostul de a contribui la procesul îndelungat al perfecționării etice.

Despre încredere și curaj, dar și despre demagogie și teamă, un scriitor adevărat nu depune o măturie nepăsătoare; nepăsarea,

mai ales ea, nu-l poate fi în nici un caz indiferentă. Orice judecată, însă, pentru a fi convingătoare, trebuie să analizeze toate dovezile existente fără a neglija sau oculi nici interpretările care tind s-o răstoarne. În sfârșit, nu trebuie uitat că punctul de vedere al autorului rezultă din întrebările pe care le adresează și din cele pe care și le adresează. Dar toate aceste întrebări urmează a fi formulate cu o grijă încordată față de componentele situației din care decurg, cu mare atenție pentru specificul împrejurărilor care impune rostirea lor și cu o neîndemințată convingere constructivă. Or, cînd situația, împrejurările și perspectiva sint expuse confuz, nediferențiat, adică inexact, întrebările sint fals și nu stîrnesc ecurile educative așteptate.

Bineînțeles, a problematiza cînd nu e cazul, a complica și nuanța fără rost chestiunile clare, a formula întrebări chiar și în locul răspunsurilor categorice, toate acestea n-au cum să slujească (dacă mai e cazul să reamintesc) adevărului cărților noastre.

La Teatrul de Comedie, ultima creație a dramaturgului Aurel Baranga, „Interesul general”, care numără în rîndul interpretilor și pe Toma Caragiu (în fotografia)

CALITATEA ARTISTICĂ A FILMULUI POLITIC

Subliniam și cu alte ocazii, fluxul proaspăt și consistent pe care l-au adus în cinematografia românească filme inspirate de crucialele evenimente politice de la noi, cum sint „Serata”, „Facerea lumii” sau „Asediul”. Substanța faptului real, trăit, emană semnificații durabile, cu valențe educative deosebit de importante. Puterea de evocare a artel celor mai populare are, între altele rosturi majore, și pe acela de a aduce în fața tinerelor generații evenimentele istorice în care s-au pus bazele țării noastre de azi. Filmele amintite formează un public înțeles făcîndu-l martor al revoluției în adevărul ei de sens, pe coordonate social-politice capitale. Un Cristea, în „Serata”, un Filipache, în „Facerea lumii”, un Drăgan, în „Asediul” sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

Aici intervine o răspundere esențială a cineastilor. Căci, dacă nu orice film „cu mesaj” poate fi un adevărat film politic, orice film politic cu un mesaj clar trebuie să dețină acea calitate artistică fără de care acțiunea lui asupra conștiinței oamenilor nu poate avea loc. Faptul că, de pildă,

spre deosebire de un excelent film politic cum a fost „Z” de Costa Gavras, altele nu izbutesc să atingă după luni de proiectie o sută de mii de spectatori, trebuie să ne facă atenți la acele punți artistice pe care cineastul este chemat să le arunce spre public. Este un adevăr întotdeauna util că un film se cere văzut pentru a comunica ceea ce și-a propus. Din acest punct de vedere, pe ecran, valoarea evenimentului politic nu se impune de la sine, ci ea este conținută de transfigurarea artistică, de felul în care filmul știe să-și capteze spectatori pentru a-i convinge. În genere, se mai văd încă, în aceste filme „savantificurii” de regie cinematografică uitîndu-se, că, prin cele mai mari creații ale sale — să amintim, de pildă,

șitorul eveniment politic de la 23 August 1944. Perspectiva abordării cu prilejuri aniversare, a momentelor întemeierii Uniunii Tineretului Comunist, de exemplu, sau al denunțării cooperativizării agricole — ridică, neîndoindu-se problema calității unor filme de a atare inspirație. Nu emfaza unor tipuri mitologice și nici simpla agitație pe ecran a figurărilor numeroase va putea pătrunde miezul politic al acestor bogate surse de creație. E de sperat că va fi depășită o manieră ecletică ce încearcă să modeleze într-o singură creație influențe de cea mai felurită factură, cu un tipar obosit prin repetiție și happy-end. Fîndcă citam, mai sus, numele celebrului film dedicat revoluției din 1905, „Potemkin”, este poate bine să ne reamintim și metamorfoza fericită a scenariului care l-a slujit: dintr-o elaborare care vroia „să cuprîndă totul” a rămas cîteva pagini, acelea istorisind — pe temeiul mărturiilor unor participanți — istoria exactă, neofisticată de abundență a fanteziei scriitoricești, a epopeii vasului „Potemkin”. N-ar fi rău dacă, pornind de la fapte autentice nu numai în dimensiunea lor istorică, binecunoscută, ci și de detaliu dramatic am renunța la plămînuirile aluzive de personaje care cumulează toate virtuțile lăsdn adversarilor lor toate defectele. Filmul politic trebuie să fie un film al vieții trăite, fără simboluri artificioase.

Examenul de rigoare ideologică și artistică pe care-l dă filmul ce-și declară deschis, anticipat, alegerea sursei de inspirație și felul educativ al transpunerii evenimentului politic este categoric un examen în fața publicului. Răspîndirea și înfrăscinarea unor idei mari, generoase, îndeosebi în rîndurile celor mai tineri spectatori — care nu au trăit: clipele grele ale începutului în munca revoluționară — dă filmului politic o menire în înălțimea căreia trebuie să se afle cineastul zilelor noastre.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

„Potemkin” sau „Dictatorul” — filmul politic s-a bucurat de o mare atracție publică tocmai prin simplitatea de limbaj, prin cristalizarea unor mari idei în imagini rămase celebre, unele chiar studiate de copii, dar și de adulți. Cînd, în fața publicului, se prezintă un asemenea film, trebuie să sint pilde umane, prin caracter, dar și sociale — prin aracter, prin autodefinitie conștientă a idealului în virtutea căreia acționează. Cu astfel de eroi, filmul politic românesc poate să prospere, căci ei sint modele capabile să convingă dincolo de pagina cărții de istorie. Extragerea a ceea ce este exemplar în felul de a gîndi și în comportamentul oamenilor în situații sau epoci de rîspîntie este, fără doar și poate, o rațiune de a fi a genului politic. Dar el nu se poate limita la atît. Prin oameni și evenimente, filmul politic trebuie să vehiculeze cu maximum de reușită artistică concepțiile revoluționare cele mai avansate, ideologia hrîntoare a lumii în care trăim, crezul verificat de istorie al clasei muncitoare, al comunistilor — care o conduc.

CRONICA LITERARĂ

O anumită intensificare a preocupării criticii actuale de ampluarea și semnificarea experiențelor literare moderne poate fi urmărită în două direcții. Prima, și de fapt cea mai răspîndită, constă în pătrunderea unor concepte, idei, formule dintr-un câmp în altul, însuși al criticii. Adesea împrumutată de altă parte, ideea își caută prin demersurile febrile ale criticii precursori autohtoni incli, din timp în timp, mai descoperim o umbră că o concepție ultramodernă asupra unei forme literare în mare vogă azi, a trecut prin mîna unora dintre compatrioții noștri. Grașor după precursori autohtoni ai unor idei de ultimă oră în alte părți — pe care nici un cititor sau critic serios nu le-ar putea trece în rîndul aberațiilor — este simplita destul de umilitor al unui complex vechi și pe care în vorbe multe l-au depășit, dar practic el dovedindu-se încă „sarte nutritiv”, în afară însă de evidența pozitivă a subapărentei a spiritului critic — care n-are nimic de a face cu adevărata luare în considerare a ideilor noi, moderne, actuale — gema a-sasă de a găsi precursori — este untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C. Fintineru, untru ai unor descoperiri din afară mai are și prostul efect că poate îndruma atenția spre false reper. Dacă, de pildă, urmîndu-l pas cu pas pe un critic precursor R. M. Albers, descoperim preocuparea unor reprezentanți ai romanului modern pentru „aventura irealului” nu ne rămîne decît să scoțăm din publicarea ultimei pe C

